

بېجىلە سۇگىن

گرۇپنچىج اس انگلىسى تر خۇنۇنى: سرور شاھ اركان

پىرمىن بىنەر سازىھە يېن

٢٠١٩ جولاي ٢٣

ڦڻج نه ڦڻج یے چارک ڦڻج. وے ند ڦڻج
یے مرکھب(مرکب)، لپ سالپنڀ، یو
یے همپنیه دم مرکھب تے بوجين ٻن
اند ڪښت تر خدارج یاڻج، ات ٻد
مرکھب سال به سال بے قوت ات پير
سُود خو اس کار رست.

دم صاپِب فِصله چود ادے دم ارد دگه
خرچ مه ڏيد.

اما ٻد مرکھبے فهمت ادے دم صاپِب
اند هر چيز ٿه بد ديلونت یست، ٻد دڏ
اس دے خٻز اندر خاست خو ڏاد تر

پِرپِن بنهر پوندھج. "يمند،" يه يے فکرے چود، "وُز فھردے اُم (فھردیم)
بِشَنْدَ بِنْهَر سازنَدَه سَأَمْ."

وختاں ادے پِد کھمِکٹ تاید، يے تازے گدے پوند تے وینت، يو اس ڙئبنتاو
دِگه مات ات مافه سُدُج خو وئبنج ات تېز-تېز نفس تاژد.

"ماندہ نباشے! چیز ارد ات دس قین ات قیسر ات تېز-تېز نفس تھڑے
برپوچ؟" پِد مرکھبے پئنخت.

"آه!" پِد گدے لُود، "دے جھت ادے وُز اُم پیر سُدُج، ات هر مېٹ مو حال
خراب دے سُود، وُز دِگه بُو سِتاو نه فھردیم، ات مو صایب چے زید مو سُت،
دُذ اُم اس وے خُبز اند رِخُوت؛ وُز اُم شِج حِيرُون رِبُّج، ادے څه
رهنگ(خُرهنگ) خو زندگے پېښ ياس اُم؟"

"وُز تو رد لوم خرهنگ،" پِد مرکهپے لود. "وُز ام تر بِرِبِمِين بِنْهَر روفون ، ترم سام سازِنده؛ يه مو قتے خو تو مِس ساز لُو. وُز رباب نواز ام، ات تو دھف ڈھ۔"

پِد گُد اس دے گھپ خوش سُت، خو دڏبن یکجاپٽ (یکجاپ) سفر چود.

نو ٻن ايلهٚف جاي تايد ات پوند تے ٻن ڀي پِش وينٽ، وم پيش تبر ريبن، لو خو اره مېٿ بارون وم تے ڏاڌجے ڀت پوند تے نيسخ.

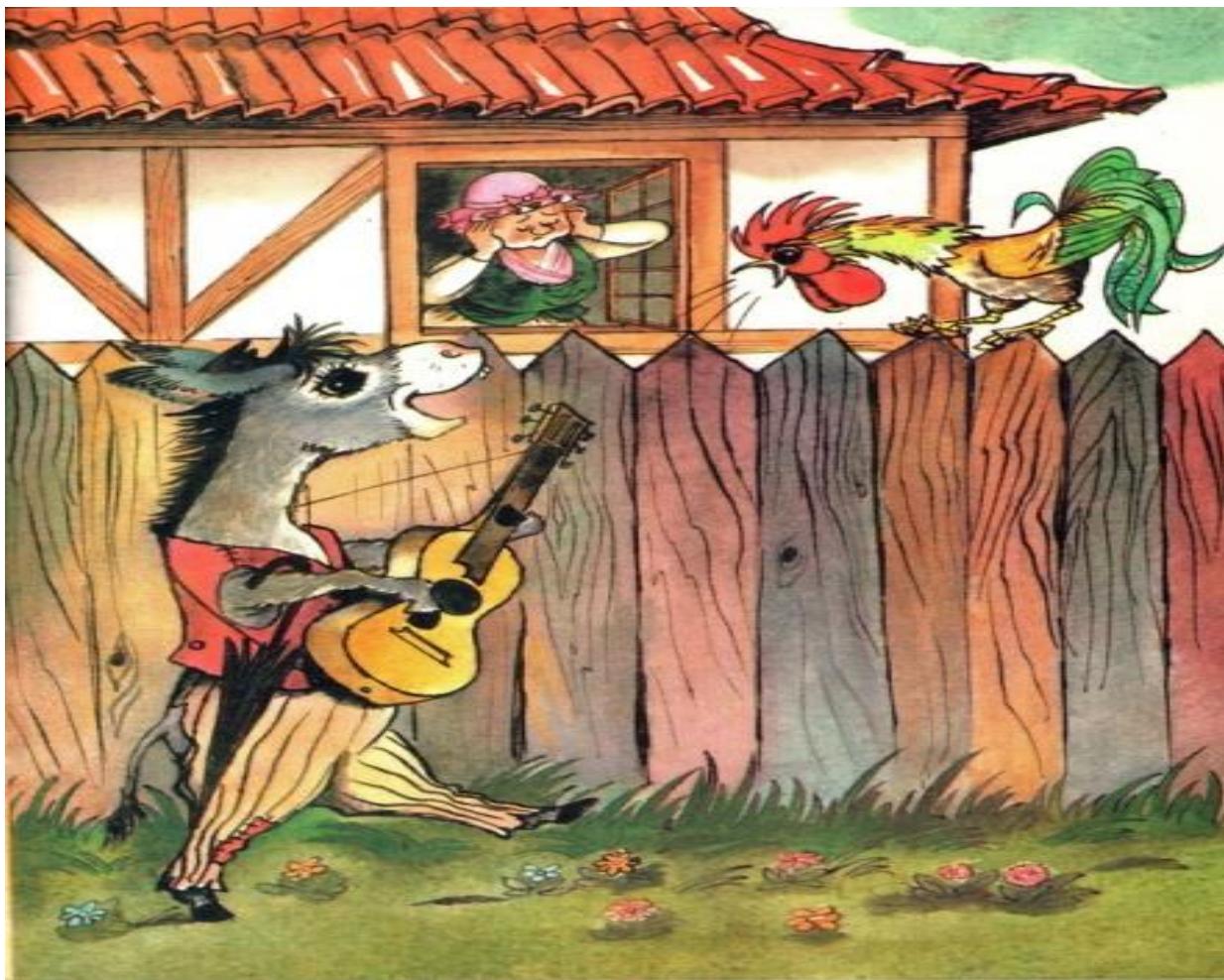
"تورد فا څه سُدُج، پيرڪے ٿق بِروت؟" پِد مرکهپے لود.

"چهٰي خوش سُود وے كهل زِبِن ٻن؟" پِد پشے جواب ڏاد. "دے جهٰت ادے مو سن ات سال بلند سُدُج، مو ڏندوپِن ٻن فُكه رِبِنج، ات ڙيوچ ام کُخار پهلي یند نِب ام، اس پورگ انجيڻداو خُر-خُر بيدے مو رُد ڦُد، ات مو صایب قصٽ گه

نی چے پئے مو چو بوجت، دڏ ام اده رخاست. ات چھی شِج مے وخت تو رد بشهند پند ات نصیحت دھکبنت، تو مو رد لُو وُز تر که سام.“

” یه مأش قتے سه تر بِرپمین . تو ته سپرنادپنگ¹ مُقوم لپ بشهند فهمے؛ دڏ تو مِس ساوے پنهر سازنده.“

ٻِد پشے فکرے چود ادے ٻِد لپ خُب گھپ، دڏ تايد ٻِد قتے.

دھڙ ارهی رخیسِخن ٻن ٻن جه لڊٿ تر یے دهقون خونه فِریپت، ات یے چُبن غل چوره تے نوسچ، خو سر اوازے بلند ٿي ڦيو.

” تو دِس ٻِلند ٿه ڦيو، مے مردم ته چونے، ” ٻِد مرکھبے لُو ڏ. ” تو رد ٿه دے سُڏچ؟“

¹ سپرناد (الماني: Ständchen)

وْز خُدای رد یوللا (یولا، یاولا) کن ام ادے هوا کِبَت، "دے جهت ادے مو صایب لُقِن زِنْدِ خو وِپْ تر خیر کِبَت، ات سحر یکشنبَر، مردمین ته یدِن، بشُد ام ادے مو صایب ته اس مو وِپْ ارد بِنَرْقا پیخَد ات نُر بِنَهَب ته موکَهَل زِئَزَد. دَّشِج هر خوند مو زور خه تیزد وْز سراوازے بلندَث قیو ام."

"اه پیرکے روشت گیل،" ڈ مرکھبَر لَوَد، "ڈ بیدے سُود اگه تو ماش قتَه خه یدے؛ ماش ته ساو ام تر پِرِبِمِين، اس دے جای تَسے تو کھل زِبَن پِن، یمند بار یے چیز گه کار تو خو رد پِدَا کِنَسَه. تو ند بشَهَنْد صدا، یت اگه ماش فُکه یکجا ساز خه لوقَه ام، ڈ ته لپ خُب سُود."

دے چُبَن ارد دِبَق پِبِنَهَاد خوش یت، دَّهِنْن هر خَقَار قَتَبَث روْفَن سَت.

اما دهڈ ته شِج یے روز تے تر پِرپِمین بنھر خو فِرئِپتاو نه فھرڈے یپن ات
یپن تر یے جِنگَھل قرارپن چود ادے بنھب یپد اند نِرِحَمپن.

پِد مرکھب ات کُدپن قبول چود ادے یے غله یکے وپد بیر اند آبَسپن، ات پِد پِش
ات چُبپن بن سفھد پِس دم وپد تیر دے۔ ید چبپن روپنست صاف پِس تیر، خو سر
آخرون خَبِنچک تے نوست ، ات یمتنے ید شِج صاف در امُون. پِپن اس دے
یدے پِد بِنْفَسْت یدے چار طرفے قبله چوبنست، ات فکرے یے چود ادے یے جا
ندے یے یوچ رپزے ڈردا یېت وینت. پِد خو همراھ یپن قیود ادے اس دِپَ ڈر
دے یے چید نِماید، ات رِبِنَاگے وینت. ید مرکھبے لُود، "پس ماش باید اندِخ ام
خو ساؤ ام ترم، ات بنھب نِرِحَمتاو یوند لپ بد"; ات ید گُدے لُود، "ون؛ یست یے

چند سِتْخوان ات دُوندک گوبنست مو
رد ترم پِپڈا سُوڈ."

دُڈپن تر دے رِبِنَاگے طرفهچ چے
پُوند سَت، تاکه تر یے بشەند
رِبِنَايے چیدپن فریپت. ید چید فُذج
دزدپن اند. ید مرکھب، اس فکث
بلندے ڈد، یت تر دے گلکین خو تر
درونے ڈاد کله.

"چِيز ته وَنَر، بنین بُون؛" ید
چُبپے لُود.

"وُز چِيز وِن ام؟" ید مرکھبے
جواب ڈاد: "یے مِبز ات بشەند
خوراک ات برئِبنتاو ارد، ات وھڈ
دزدپن بن وم مِبز گرگِنوبنھ نیسخ
خو، خو رِدَب مزه کِن بن.

" ید مأش ارد خُب فِّجت،" ید چُبَسے لُود." ُون، حقولئِث ، اما ترم گه-ی- ام خه فِّجت،" ید مرکھبے دے رد لُود.

دهڈ حیونپن پن یکدگر قتے مصلحت چودے څرهنگ دېف دزدپن ازپد انډ زوهڈپن، ات آخر اردپن پن پے یے پلوفن ("پلهن" څونونے، اس وے رویه) فِریپت.

ید مرکھب خو پرا پاڻپے ربود دے ڪلکین تَگاڻ سر دره تے خو ورافد؛ ید کد سفید پے دم مرکھب دهم، ید پش دے کد دهم تے، ات آخر ارد، ید چُبَن روپت خو نوست دم پش کھل تے.

وختای ادے دهڈین دے خو پُلُون تے ناست، لودبن یے اشاره تے ته فکٹ خو ساز لوقد شروپن. ید مرکھب درو عر-عر ڈاد، ید کد درو چق ڈاد، ید پش درو مهو ڈاد، ات ید چُبن درو قیود ڈاد؛ بعدبن، یے ضربه قتے خو ساز دے سر چود، دے ڪلکین خپنہ یپن پن وئبنت ار چید درون.

دهڈ دزدبن پن دلکھے زار سَت خو سراسیمه تے یپن زِبد، فکرے یپن چود ادے غیراس ڈپو ات جن یے چھی گه ته ترُود یتاونه فھرڈد، دڈبن بساج پے بساج رخاست تر جنگھل.

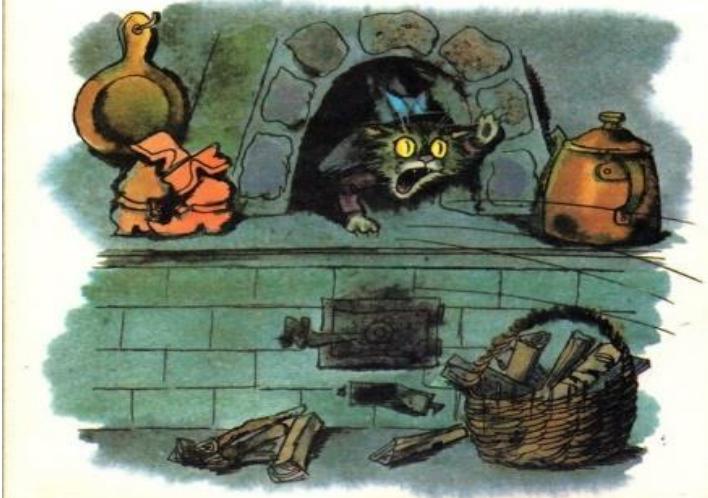
دهڈ څار اندوالپن پن (اندوالگون) شچ نیسخ دم مېز گرگتوپنہ، هر چیز دم مېز تے څه ڦُد، دے یپن پاک پاکیزه خود ات برابنت. شچپن دس سپر ادے، یکماه پېڅ فھرڈے یپن روزه انجپن.

وختای ادے دهڈ ٿقار سازنده پین پن خو خیداو خلاص چود، دهڙين دم څراو گل

چود خو هر چهی خورد بئنقداو ارد بئرات (بئرات) جای پپدا چود.

يد مرکهپ سَت تر اخته خونه پرا، خو اواید، يد کد يت پے دفے ندے، يد پش يت

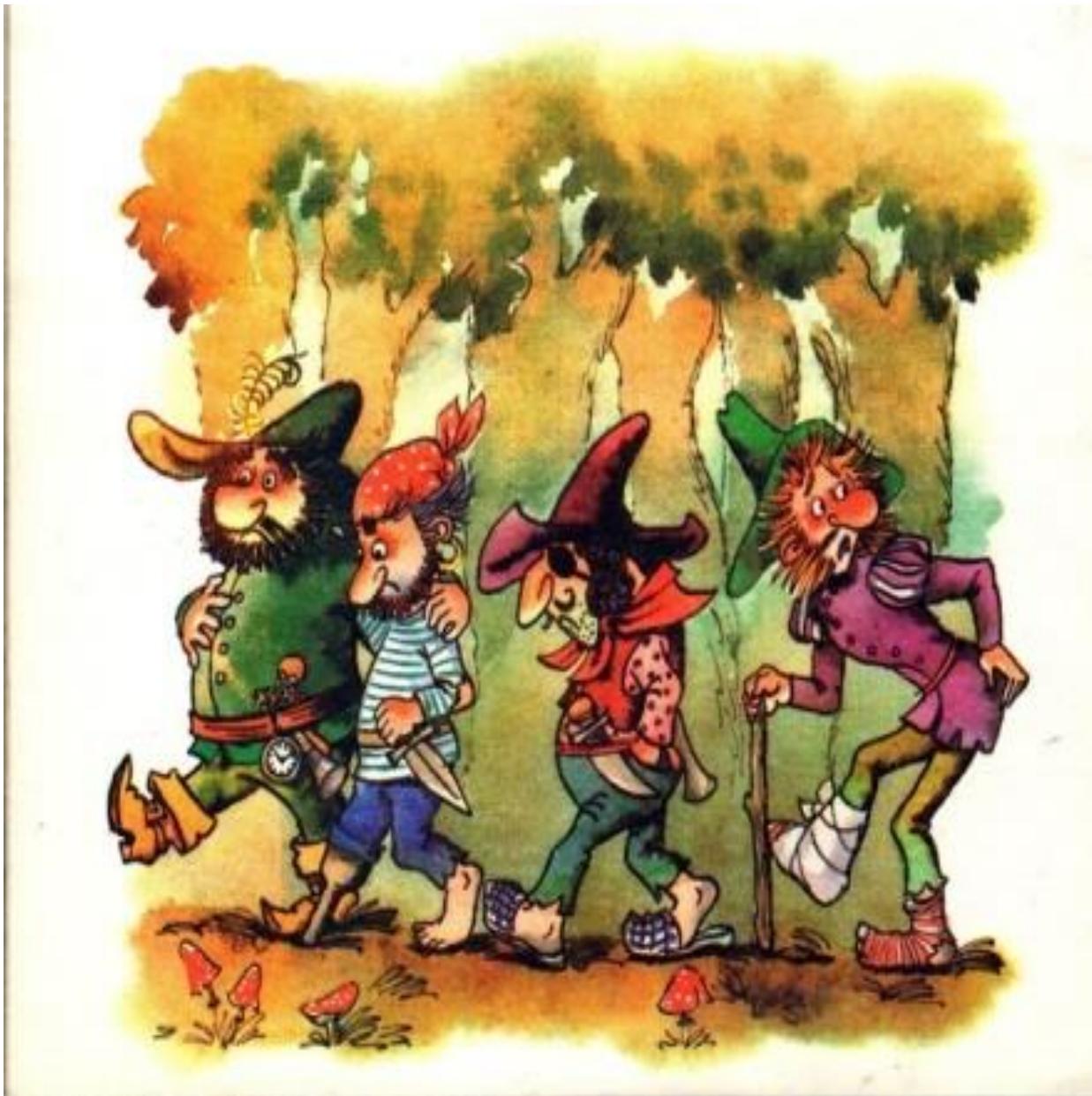
پے کحار اند قریبے کش ثیر، ات
يد چبن سفید پے دشید خو دد تر
چبن جیخ؛ ات اس يے که دهڙبن
خو دراز سفر قتے لپ مات ات
ماوه ڦد، تېڙبن ڏاد تر خوبم.

کوتاه، بعد اس برابر بنھب، ات
دهڙ دزدبن بن اس ڄنگھل اند تر
دے چیدھج چوبنت ادے ڀد اند
څراو دگه نه ٻلود ات ترپ
آرومے، ڀد دېٺ سر گروپے
لود،" ماش ام قسم خود ادے
ماش باید خور د آسوئنځ بناج
ڏهداو اچې اجازه مه ڏهڙ ام،"
اما ٿرآم لپ نا مردے چود، خو
قسم ام فرینت. یيو از ماش باید
سُود تر دے چید خو پئغوم ڦيرت.
ڏڙن یيو بابنت تر دے چید
چيپنناو.

پد پئغوم گھرے چوبنت ترپ ڦک چيزې قرارے يت آرومے، سُت تر آشپزخونه
شِچ ته څراو پڏينت، ات دم پش څمبئے وينت، وهڙ یوڅ مغوند پللست ٻن،
فكري يے چود دهڙبن بغير یوڅ ٻئڃبن، ڀد گيگرد چوبے (گيگرد) زابنت خو
شچ دم ٻئڅ تے دے پڏينت، ات ڀد پش دے مزاق بازے يے نه فهمت، خو زبد
دے پے پيچ، ڏادے دے چبات، ات چهنگ. دے پيچ ڦکه جا چغدهک. ڀد دزد
بناجه ڦويد خوزبا دفے ڦه رخوست، ات ڀد گد دے دفے پراندے او ويچن ڦد

خو دے پاڻے پرپنٽ. ٻڌ دزد رخوست اخته خونه پرا فه یت ٻڌ مرکھب دے یه
 بشنهندڻ ڏاد کونپَرَك؛ ات دے گُرزا-غُپ انڊے چُبن مِس اگه سُت، خو اس چَبن
 جيڻ انڊ درو قيوود ڏاد، " فوق-اه- دوول-دو!"

ٻڌ دزد رخوست خو ڙئينته-ڙئينته یت تر دے سرگروپ خُز خو ڏاد درو نيوود،
 " وے چيد انڊ یه وحشتناک المسته ڦد، يه زِبد مو پيچ تے خو، خو دراز

چهنگین قتے یے مو پیخ چغدهک ڏاد؛ پے دفے یند پِگه المستے چئد قتے یے
 ڏاد مو پاڻا اند، ات اخته خونه پِراندے پِگه زَبَد خو چُگون قتے یے مو وھرپزد؛
 ات اس دشید تے قاضرے قیود، ”دے دزد انجپت، آه، داا، ڏا هر خوند مو قوت
 ٿه ڦُ خو-ي-أم ازمند تیڙد.“

اک-اس دے ندے، ڏاڻ دزپن ٻن اس دے چيد نا امېڻ سَت خو ڊگه یېن ترمهج
 دورے نه خود؛ ات دېڻ سازنده یېن ارد ڀ چيد دس خوش یئچ ادے شِچ دېڻ
 دل نِست از ٻد اند تیداو، ات ڏاڻ هر ٿقاراندوالگونپن یکجاث تا آخرے عمرے پُخ
 بخوشے ڀپد اند زندگے چود.

صورتپن ٻن: از ڦد اند زابنج سُخ

غلب مِس یست.....